

4. Выводы

4.1. Переработка кварцевых песков месторождения «Мураевня» со средним содержанием оксидов железа на уровне 0,15% гравитационными и магнитными методами позволяет в одну стадию получить концентрат марки ВС – 050 при выходе 75%.

4.2. Повышение качества готового продукта до марки ВС – 030 требует дополнительной оттирки промпродукта и его повторного гравитационного обогащения на второй стадии по крупности и плотности, при этом выход такого продукта составляет 65%.

4.3. Рентабельность технологии обогащения кварцсодержащего сырья определяется не только качеством получаемого концентрата, но и производительностью предприятия по исходному материалу.

ИСПОЛЬЗОВАННАЯ ЛИТЕРАТУРА

1. Разумов К.А., Перов В.А. Проектирование обогатительных фабрик. М., Недра, 1982, 518 с.
2. Отчет о НИР «Анализ эффективности технологических циклов обогащения кварцевых песков месторождения Мураевня с целью обоснования рационального комплекса технологических решений для устойчивого получения товарной продукции требуемого качества в условиях действующей фабрики». М., 2006, С.1-47.
3. Фоменко Т.Г., Бутовецкий В.С., Погарцева Е.М. Технология обогащения угля. М., Недра, 1976, 234 с.

УДК 69.059.4:658.336

ДЕЯКІ АСПЕКТИ МУНІЦИПАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Кирнос В.М., д.т.н., проф., Бородін М.О., к.т.н., доц.

*Приднепровская государственная академия строительства и архитектуры,
г. Днепропетровск*

Постановка проблеми. Завдання будь-якого муніципального (комунального) управління полягає в створенні необхідних умов для нормального функціонування сучасного міста, для нормального життя його мешканців, для роботи його підприємств і установ. Сучасне місто є складна соціальна, політична, економічна і демографічна система, управління якої з розвитком науки і техніки не спрощується, а навпаки ускладнюється. Збільшення населення Землі в цілому, екологічні проблеми, глобалізація представляють сенс існування будь-якого міста в абсолютно іншій площині, ніж це вважалось якихось десять-двадцять років тому.

Якість менеджменту сучасних міст України знаходиться на рівні 60-70-х років ХХ сторіччя. Громіздка структура управління, відсутність мобільності при ухваленні рішень, втрата стійкості при форс-мажорних обставинах,

схильність впливу всіляких чинників, що відносяться до життя міста і не відносяться до неї. Все це вимагає кардинальної реорганізації систем управління міським господарством. Це розуміють всі і достатньо багато досліджень присвячено розробкам нових методів управління сучасними муніципальними утвореннями.

Аналіз досліджень та публікацій. Різним аспектам життєдіяльності системи міського господарства були присвячені роботи вчених з держуправління: Куйбіда В.С., Егоров О.М., Карпенко В.В., Дегтярьова І.О., Вакуленко В.М., Ровній В.Г., Древіцька І.Ю., Олійник Н.І., Васильєва О.І., а також фахівців з управління проектами: Пан М.П., Попов О.Ю., Гаєвська В.О..

Матеріал дослідження. На цю проблему слід подивитися з іншої сторони. Є модель управління, що існує в даний час, яка дісталася нам в спадок від Радянського Союзу. Від неї слід відмовитися. До теперішнього часу, розуміючи всю згубність такого спадку, вітчизняними і зарубіжними фахівцями розроблені нові моделі управління, сучасні принципи, методи і алгоритми, до яких слід прагнути. Але у такому разі виникає **проблема – повна відсутність наукових механізмів переходу з першого стану в другий.** Кожен об'єкт муніципального управління має власні риси, характеристики, показники, властиві тільки йому. Відсутність науково обґрунтованої бази для вибору шляхів реалізації конкретного проекту в конкретному випадку не дозволяє ефективно використовувати всі наявні ресурси. Для кожного конкретного муніципального утворення найбільш ефективною моделлю управління може бути абсолютно відмінна від моделі управління в сусідньому місті. На вибір моделі повинно впливати:

1. Кількість мешканців муніципального утворення, їх віковий, національний склад, освітній рівень. Головний фасад управлінської стратегії менеджменту конкретної муніципального утворення повинен орієнтуватися на думку мешканців. Більш освіченіші люди вимагають більш глибоких, корінних змін, які стосуються не тільки матеріальних сторін життя, але також культурних та соціальних.

2. Територія муніципального утворення, земельні ресурси (промислові зони, вільні землі, приватний сектор, історична забудова, спальні райони), кількість адміністративних одиниць усередині муніципального утворення. Велика площа, відсутність доріг високої якості покриття збільшують проблеми управління. Рішення втрачають гнучкість і своєчасність. Велика кількість адміністративних одиниць з одного боку дозволяє врахувати національні, економічні і інші особливості різних частин міста, з іншого боку збільшують час проходження управлінських рішень вертикально влади. Також страждає якість виконання рішень і надання послуг з причини дублювання підлеглості окремих підрозділів комунального господарства.

3. Структура комунального господарства, форми власності, конкуренція, якість обслуговування, знос об'єктів комунального господарства. Цей сегмент впливу лежить на поверхні проблеми й найбільш вивчається. Але він, як виявляється, не єдиний. У оцінці якості менеджменту необхідно враховувати всі сторони (вище і нижче зазначені) життєдіяльності міста.

4. Взаємини з суб'єктами господарської власності некомунального характеру, з суб'єктами, співвласниками об'єктів комунальної власності, які є учасниками управління комунальною власністю (житлові будинки, земля, громадські, торгові будівлі, дороги і т.п.). Правильна реформа управління експлуатацією висотних житлових будинків співвласниками дозволить спростити систему відповідальності за різні аспекти життя населеного пункту. А участь великих підприємств не комунального характеру в житті міста дозволить реалізовувати сучасні далекоглядні програми інвестицій.

5. Наявність суб'єктів-конкурентів муніципальних утворень (міст-сусідів, наприклад: Житомир-Київ, Новомосковськ-Дніпропетровськ, Дніпродзержинськ-Дніпропетровськ). Наявність в безпосередній близькості міста з більш розвинутою інфраструктурою і економічною базою впливає на швидкість реалізації змін в структурі менш розвинених суб'єктів. Від менеджменту таких міст необхідні подвоєні сили і інші підходи для реалізації своїх реформ та проектів.

Система сучасного муніципального управління є багатовекторною. Вектора рішень спрямовані в різні сторони. Іноді, дуже зважене, дієздатне рішення в одному напрямку розвитку життя міста може привести до негативних наслідків в іншому секторі. Але напрям розвитку сучасного міста не може бути однобоким, місто повинне розвиватися по всіх напрямках і лише тоді він стане дійсно будинком для своїх мешканців з міцним фундаментом та естетичним фасадом. Проблема полягає в чіткому балансуванні між всіма напрямками. Для цього потрібно досконало вивчити всю структуру муніципального управління. Визначитися зі всіма показниками які впливають на рішення. Можна сказати, що життя муніципального утворення дуже складна система. В схематичному вигляді цю систему можна представити так, як показано на малюнку 1.

Виходячи зі всього вищесказаного та приймаючи до уваги наявне положення речей, для реформи муніципального управління України необхідно розробити універсальну наукову базу для створення моделей, методів і систем найбільш ефективної реорганізації системи управління містом, що працює на показниках загальних для будь-яких муніципальних утворень України. Наукова база, що розробляється, повинна бути справедливою і достатньою також для будь-якої подальшої реорганізації, будь-якого масштабу, в рамках інших цілей і завдань, що виникли та будуть виникати на даному етапі історичного розвитку України.

У даному контексті **необхідно вирішити** наступні завдання:

- визначити залежності кількості матеріальних, інтелектуальних і інших витрат від територіальних, національних, промислових, освітніх, вікових, кількісних і інших показників, що характеризують міську інфраструктуру;

- визначити фінансові, економічні, політичні, суспільні критерії вибору рішення в процесі реорганізації системи управління міським господарством;

- розробити інформаційну базу контролю за реалізацією проекту реформування системи управління;

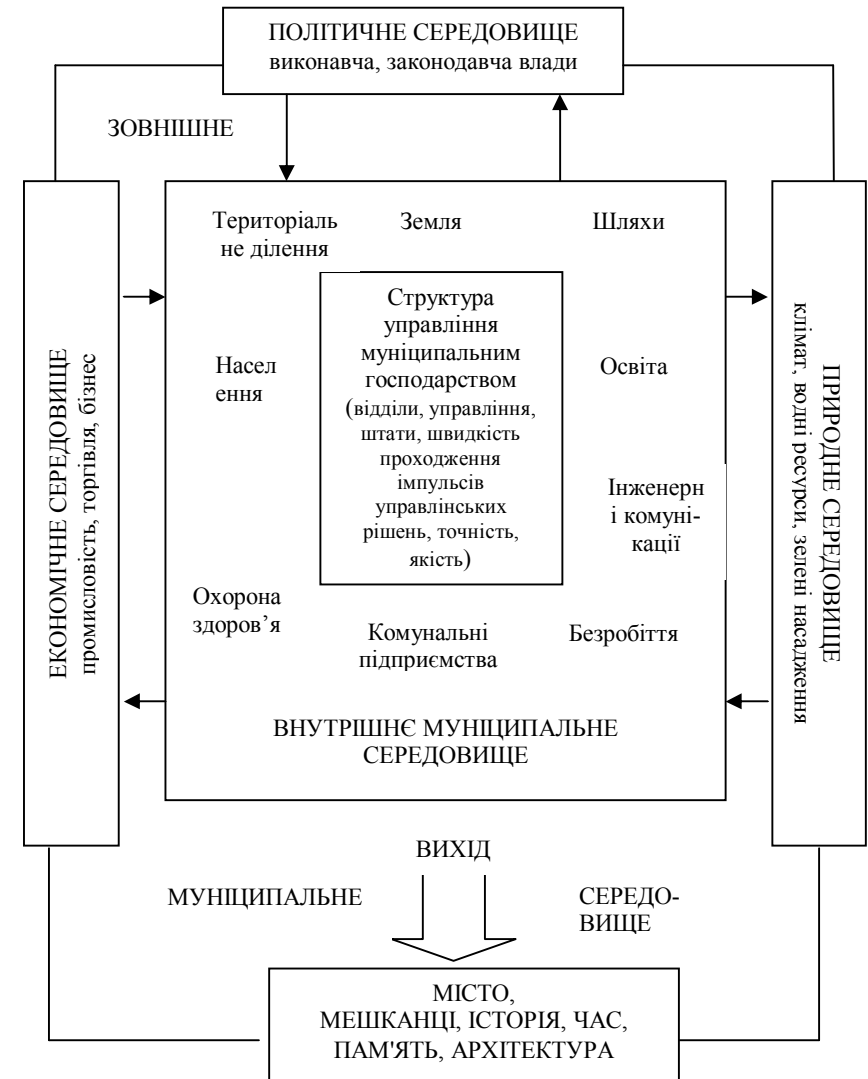

Рис. 1. Система муніципального середовища в контексті сучасного міста

- розробити нові (електронні) методи підвищення ефективності управління реформуванням, розширення участь населення муніципального утворення в реорганізації (наприклад, електронні послуги, електронна комерція, електронна демократія) таке інше.

Тільки тоді, коли управління міським господарством буде проводитися не в ручному, а в автоматизованому режимі керування можна говорити про наступний крок в майбутнє ефективне суспільство.

ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України від 21 травня 1997 р. про місцеве самоврядування в Україні // Голос України. – 12.06.1997.
2. Куйбіда В. С. Конституційно-правові проблеми міського самоврядування в Україні. - Львів, видавництво «Літопис», 2001 - 324с
3. Нагребецька Ірина, Управління на засадах доцільності: досвід Німеччини // Урядовий кур'єр – 13.07.2007
4. Гавриленко В.О., Вдосконалення системи управління в житлово-комунальному господарстві. Матеріали 1-ої Всеукраїнської науково-практичної конференції «Облік, контроль і аналіз в управлінні підприємницькою діяльністю», Черкаси ЧДТУ, 2002 р.

УДК 69.059.7

ЛІКВІДАЦІЙНИЙ ЦИКЛ: ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РОЗБИРАННЯ, РУЙНУВАННЯ І ЗНЕСЕННЯ ОБ'ЄКТІВ БУДІВНИЦТВА

В.М. Кірнос, д.т.н., проф., Т.С. Кравчуновська*, к.т.н., доц.,
Д.Ю. Барінов*, асп., П.Є. Уваров**, здобувач*

**Придніпровська державна академія будівництва та архітектури,
м. Дніпропетровськ*

***Східноукраїнський національний університет ім. Володимира Даля,
м. Луганськ*

Постановка проблеми та її зв'язок з науковими і практичними завданнями. У зв'язку з введенням в Україні в дію державних норм науково-технічного супроводу будівельних об'єктів на різних стадіях і етапах їх життєвого циклу головним завданням останніх є вирішення проблем, які обумовлені нормативними документами і можуть виникнути на етапі виведення об'єкту з експлуатації та його ліквідації, пов'язаної з виконанням комплексу специфічних для будівельного виробництва видів робіт за технологією і організацією розбирання, руйнування і знесення будівель і споруд [2-3, 6-10].

Наукове обґрунтування всіх аспектів експлуатаційно-ліквідаційних циклів об'єкту будівництва, розвиток прикладних досліджень в області

технології та організації ліквідаційного циклу, пропонувані концептуально-методологічні підходи до формування системи показників «ліквідаційної технологічності» і факторного аналізу їх взаємозв'язків дозволить розробляти технічними обґрунтовані проектні рішення, що відповідають завданням інженерної підготовки при реновації та ліквідації проектів-об'єктів будівництва (П-ОБ), термінам морального і фізичного їх старіння, перетворити інвестиційно-інноваційну проектно-будівельну діяльність (БД).

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Організаційно-технологічні, соціально-економічні та екологічні проблеми ліквідаційного етапу життєвого циклу П-ОБ в країнах СНД накопичувалися десятиліттями і по своїй значущості стають вкрай важливими в сучасному інвестиційно-будівельному комплексі, що потребує значних і навіть невідомих для України ресурсів [1, 2, 10].

В зв'язку з цим будівельне виробництво при БД зіткнулося з необхідністю вирішувати нові задачі, організовувати нові будівельні процеси і створювати нові технології – методи і засоби механізації, знаходити в проектних рішеннях оптимальні рішення, додаткові резерви і засоби.

Аналіз виконаних НДКПР і результати систематизації та узагальнення досвіду у сфері проектування, підготовки інвестиційно-будівельного виробництва в повному життєвому циклі, науково-технічного забезпечення і супроводу «експлуатації-реновації-ліквідації» П-ОБ показують, що організаційно-технологічні підходи до проблеми проектування і управління проектами, тобто реалізацією рішень ліквідаційного циклу, розрізнені, наукове обґрунтування методів оцінки і кількісних критеріїв, можливостей інформаційних і комп'ютерних технологій знаходяться у стадії вивчення [2, 4, 5, 9, 10]. Потрібна їх інтеграція і осмислення досвіду організаційно-технологічного проектування, формування і обґрунтування рішень на етапах повного життєвого циклу П-ОБ як в концептуально-методологічному аспекті досліджень, так і проведення проектних експериментів, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми.

Вклад основного матеріалу. Сучасні представлення повного життєвого циклу П-ОБ в умовах ринкової економіки стають все більш значущими, що законодавчо і нормативно обумовлено низкою документів [3, 6], і повинні ґрунтуватися на методології системного уявлення про сукупність взаємозв'язаних послідовних змін стану БД і П-ОБ як готової виробничої продукції і організаційно-технологічних процесах, що розвиваються у фазовому просторі і часі – стадіях і етапах інвестиційно-інноваційної проектно-будівельної діяльності, яким властиві безперервність, індивідуальна групова ритмічність і циклічність від формування початкових вимог до неї до закінчення її експлуатації та ліквідації.

В інформаційно-технологічному аспекті БД, формування науково-технічного забезпечення і супровід повного життєвого циклу (ПЖЦ) П-ОБ як центральна одиниця розробки організаційно-технологічної моделі і моделі управління проектом дозволяють всі змінні розглядати як елементи (етапи і стадії) його структури, а документи підготовки і реалізації ліквідаційного виробництва як властивості, орієнтовані на кінцевий результат – деградацію